

Savulun Bre Alçaklar

– Sami Biber · 17 Nisan 2018

Kuş seslerinin ovalarda yayıldığı ve dahi insanın buna hayran olup bayıldığı bir bahar gününde filmin esas kızı olan köylü güzeli Dürrin, dilinde bir köy şarkısı olan "I found my love in Portofino" yu söyleyerekten ormanda organik muşmula ve ahlat toplamaya çıkmıştı. Ancak bu yaptığı aslında oldukça tehlikeli bir şeydi. Çünkü bütün yurttan olduğu gibi o diyarda da bir genç kız yalnız başına ormana girdiğinde mutlaka kötü adamlar onu bir tenhada kıştırır ve tecavüz ederlerdi. Nitekim zavallı Dürrin, ormanın derinliklerine daldığı anda birden bire karşında yedi adet tecavüzcüyü görünce " Aha da yaprağı yedik" diye ünledi.

Dürrin'in sözleri kehanet değildi elbette. Karşındaki yedi adet erkek çok geçmeden etrafında halka olmuşlar ve " Kutu kutu pense, elmamı yense, arkadaşım Dürrin arkasını dönse" Diyerek azmış olan nefislerinin az sonra neler yapacağını gayet net bir şekilde ifade ediyorlardı.

Yedi adet genç erkek Dürrin'i önce aralarına alıp birbirlerine savurmaya başladılar. Kız iyice sersemleyip yere düştüğü an bu yedi erkeğin elebaşı olan Ağa çocuğu Berkecan, Dürrin'in elbiselerini soydu ve yaralı bir kuzu gibi " mee mee " diye inleyen Dürrin'in üzerine çıkıp " Evet, meme " diyerekten salyalı ağzını kızın memelerine sürtmeye başladı.

Diğer altı mütecaviz (yani tecavüzcü) zevkle bu sahneyi seyrediyorlar ve bir an önce sıranın kendilerine gelmesini bekliyorlardı. Ancak Berkecan onca uğraşmasına rağmen Dürrin'in direnişi yüzünden henüz duhul eylememişti. Lakin Dürrin'in de artık gücü kalmamıştı. Yani en fazla bir kaç saniye sonra Dürrin bekarete elveda diyecekti.

Buraya kadar bir ağacın arkasında " Du bakali ne olcek?" Diye bekleyen filmin esas oğlanı ve aynı zamanda Dürrin'in sevgilisi olan çoban Eröl nihayet bu yedi kişinin niyetlerinin hiç de halis olmadığını anladı ve narayı patlattı: " Savulun bre alçaklar!"

Berkecan hiç istifini bozmadı. O Dürrin'in üzerinde menfur emellerine ulaşmaya çalışırken altı arkadaşı ellerinde sopa ve bıçak olduğu halde Eröl'ün üzerine atıldılar. Ancak Eröl, judo, karate, kung fu, teakvondo, aikido, bushido ve sair tüm uzakdoğu dövüş sanatlarıyla karşısındaki bu altı gence "Allah yarattı" demeden girişti. Her kime yumruğu ya da tekme yapıtırdıysa darbeyi yiyen Dürrin'in üzerine düşüyor ve düşer düşmez o şaşkınlıkla kıza tecavüz etmeye çalışıyordu. Eröl vurdukça darbe yiyenler Dürrin'e daha daha iştahla saldırıyordu. Berkecan ise hâla kızın tam üstündeydi ama onca çabasına rağmen olmuyordu bir türlü

Eröl baktı öyle yumrukla tekmeyle olmayacak; yerden sağlam bir odun bularak bu altı yordakçıyı

bayıltıncaya kadar sopaladı. Ancak Berkecan hâla Dürrin'in üzerinden kalkmıyor, hâla tam anlamıyla neticeye ulaştıramadığı tecavüzü tamamlamaya çalışıyordu.

Eröl, Berkecan'ın omuzlarından yakalayıp onu ayağa kaldırdı ve Berkecan ayağa kalkar kalkmaz hayalarına feci bir tekme yapıştırdı. Bu öylesine bir tekmeydi ki Dürrin bile " Yazık yaaa. Bak zavallı adam kan işedi" Diye üzülmekten kendini alamadı. Ama Berkecan artık iptal olmuş olan erkeklik organına rağmen hâla Dürrin'e tecavüz etmenin peşindeydi. Eröl'e karşılık vereceğine Dürrin'i yeniden yere yatırmaya çalışıyordu.

Eröl, aynen diğerlerine yaptığı gibi Berkecan'a da sopayla girişti. Berkecan kan revan içinde kalmasına rağmen yine de Dürrin'e tecavüz etmekten vazgeçmiş değildi. Sırtına, kafasına inen her darbeden sonra hep yönünü Dürrin'e çeviriyor ve onu yere yıkmaya çalışıyordu.

Eröl'ün artık tepesinin taşı iyice attı ve belinden on dörtlüyü çıkarıp tüm şarjörü Berkecan'ın üzerine boşalttı.

Ancak üçüncü şarjörü boşalttıktan sonra Berkecan artık Dürrin'e tecavüz edemeyeceğini anladı ve diğer arkadaşlarına " Kaçalım. Bugün işler kesat. " Dedikten sonra hep birlikte ormanı terk ettiler.

Ne kadar alakalıdır bilemem ama ne zaman bir yerlerde " İslamda(Veya Kur'anda) örtünme vardır " veya "İslamda(Veya Kur'anda) örtünme yoktur " Başlıklı bir yazı görsem aklıma hep bu eski Yeşilçam filmlerinde çok sık gördüğümüz sahne gelir. Özellikle de esas oğlan Eröl "Savulun bre alçaklar " diye bağırırken Berkecan'ın hâla Dürrin'in üzerinden inmemesi...Arkadaşları dayak yerken ve hatta dayak sırası kendisine gelmişken Berkecan hâla Dürrin'e tecavüzün derdindedir.

Şimdi de bizim durum aynen böyle. Etrafımız tam anlamıyla ateş topuna dönmüş ama bizim derdimiz "İslamda baş örtüsü var mıdır yok mudur?" Sanki birileri "Yoktur" deyince herkes başını açacak ya da birileri " vardır" dediği için herkes kafasını örtecek. "Eşeğin gaydesi" derler bizim memlekette. Aynen o hesap.

Neyse, bir Bektaşî fıkrası ile noktalayalım:

Gelecek konuklarını nasıl ağırlayacağını kara kara düşünen Bektaşî'nin gözü, Yahudi olan komşusunun keçilerine takılmış. Keçilerden birini çaktırmadan alıp kesmiş. Durumu fark eden Yahudi; "Kadiya gitsem... Kadı da Bektaşî'de Müslüman, ben Yahudi'yim. Davayı kazanamam. Hadi kazandım, Bektaşî'nin nesi var ki, hakkımı alabileyim!... Biz artık Allah'ın huzurunda hesaplaşırız..." düşüncesi ile şikayetçi olmamış. (Pek Yahudice bir davranış değil ama fıkra böyle.)

Gel zaman git zaman her ikisi de ölmüş. Yahudi, ahrette Bektaşî'den davacı olmuş.

Mahkeme kurulmuş ve Bektaşî'ye sormuşlar:

-Sen Yahudi komşundan habersiz keçisini kesmişsin!

-Kesmedim, demiş Bektaşî.

-Ben gözlerimle gördüm demiş, Yahudi.

Bektaşî "Bir mahkemede bir adam hem şahit, hem davacı olamaz." Diye itiraz etmiş.

-Haklısın ama, günahların arasında keçiyi kestiğin de yazılı, demişler.

Bektaşî bu kez, "Mahkeme hakimi aynı zamanda şahitlik yapamaz." Diye itiraz etmiş.

-Gene haklısın; o zaman getirin keçiyi ona soralım... demişler.

Bektaşî son bir çaba ile çözüm yolu önermiş:

-Ne!... Keçi burada mı?... Verin keçiyi o zaman Yahudi'ye... Bitsin bu dava!

Şimdi merak ettiğim husus şu: Bizim bu başörtüsü davası nasıl biter acaba ?